

mixér
únor 2022

Rodinná fotografie

Pokud se chcete dozvědět, kdo jsou ti lidé na obálce, čtěte dál...

V roce 1995 na tuhle školu nastoupili dva studenti. František Fučík na obor truhlář a Jitka Němcová na obor prodavač.

Dole u šaten byl stůl, u něj vždy seděl nějaký student a zapisoval příchody. A dne 4. září 1997 seděl u stolu František, který čerstvě nastoupil do třetího ročníku. Třeřačky prodavačky se vracely zvenku a spolužačka Jitky se s Františkem dala do řeči, pak je seznámila.

Později se dali dohromady, vzali se, postavili dům a měli spolu děti. František rozjel vlastní dílnu, Jitka

dostala nabídku k práci, ale musela si dodělat maturitu. Takže využila možnost vrátit se na tuhle školu. Odmaturovala s vyznamenáním v roce 2015.

Oba dva na školu rádi vzpomínají. František si vždycky vzpomene na paní učitelku Bašnou. Jitka s některými svými bývalými učiteli udržuje kamarádský vztah. Například s paní učitelkou Kintrovou nebo s paní učitelkou Vítkovou.

O pár let později, v roce 2020, na školu nastoupila jejich dcera Kateřina. Já. Na obor výtvarnice.

Text Kateřina Fučíková, dvě foto Leona Fučíková (titulní a pohled do tatínkovy dílny nahoře)

Mění se požadavky a tím i výhody a nevýhody

S čerstvým magistrem Jiřím Brtnickým, mistrem v oboru umělecký keramik, rozmlouvala Anna Horáková, fotografii poříдила Karla Vyskočilová.

Co Vás vedlo stát se mistrem, co Vás tak inspirovalo učit? Byla to taková životní náhoda. Když mi bylo okolo třiceti let, naskytla se mi příležitost učit ve Velkých Opatovicích, tak jsem se přihlásil do výběrového řízení a začal tam učit. Pak jsem se přesunul do Letovic, kde tomu je dvacet let, co jsem ve školství.

Studium v Kunštátě, jaké to bylo? Studoval jsem tři roky na oboru umělecký keramik, který dneska učím. Tenkrát to fungovalo jinak, praxe byly v Kunštátě a teorie v Praze. V minulosti jsem byl více spjatý s prací, neboť jsem dělal v provozu.

Změnil se postup učení? Změnilo se toho opravdu dost, díky tomu že se změnilы podmínky na trhu práce. Tenkrát se všichni učili pro nějaký podnik či firmu, která řekla, kolik potřebuje učňů na vzdělání. Ale dnes se to změnilo, ty požadavky jsou jiné, takže to má své výhody a nevýhody mezi tenkrát a teď. Výhoda – tenkrát byl člověk spjatý

zrovna s praxí. Nevýhoda – učilo se jednotvárně a jednostranně, takže se nedostalo všude.

Přinesl nám už něco zápis školy do kulturního dědictví? Spíš nám to něco přinese až v budoucnu, ale dostali jsme se více do povědomí bližšího okolí školy, několikrát se o tom psalo v novinách v Letovickém zpravodaji a tady tato informace pozvolna prosakuje veřejnosti.

Hrajete na nějaký hudební nástroj? V dětství jsem hrát na klavír skoro pět let, ale bylo to nucené, všechno jsem pak zapomněl. Jinak od mládí jsem zkoušel hrát na kytaru, prvně na španělku, pak na akustickou kytaru jen tak amatérsky a skončil jsem u elektrické kytary.

Realityshowman Ragnar

Učeň naší školy Vojtěch „Ragnar“ Lepka ze třídy 2PZ (obor zedník) se objevil v televizní reality show „Výměna manželek“. Kdo víte, o koho se jedná, vzpomeňte si na kolébajícího se punkera s kudrnatým čírem na hlavě a celoročně, venku, uvnitř, v dlouhém černém kabátě. Zpovídala ho Kateřina Fučíková, fotil Robin Přichystal.

Milý Vojtěchu, byla to tvoje první zkušenost před kamerou? Née, byl jsem už v jiných seriálech. Například Hlava Medúzy, nebo jsem natočil pár reklam pro Netflix.

Získal jsi za natáčení nějaký finanční obnos? Dostal, dva a půl.

Máš v plánu se do budoucna objevit v další reality show? Née, příště raději normální seriály.

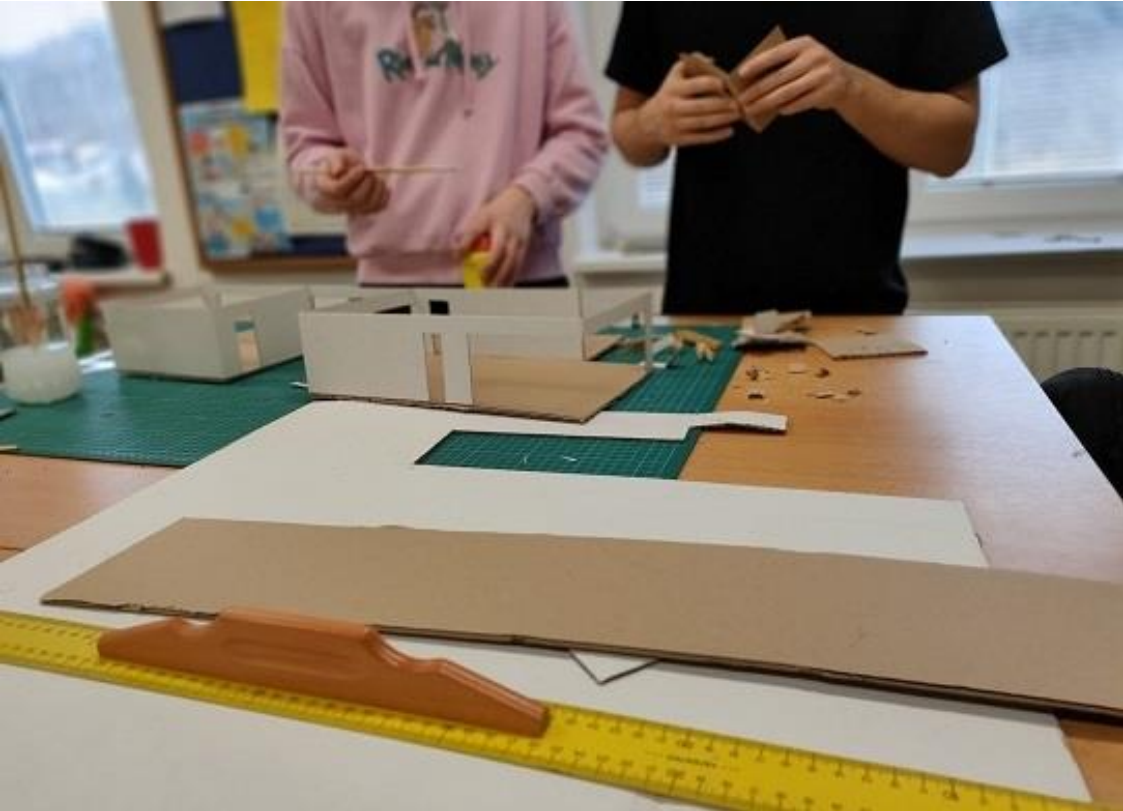
Změnila ti tato zkušenost nějakým způsobem život? Všechno, co jsem tam řekl, bylo podle scénáře, takže ne.

Získal jsi nějaké fanoušky po natáčení? To mi je šumák...

Dostal se k nám, že se rád chlubíš svými výkony před kamerou, je to pravda? Tohle tvrdí televize, jenomže pravda je někde jinde. Dostali jsme scénář a prý že chtěli nějaký drama.

Takže to bylo celé nahrané? Jo.

Vojta nám pro jistotu vysvětlil, že ve skutečnosti, oproti tomu, co tvrdil před kamerou, s manželkou svého souseda vůbec nic neměl, že šlo o čirý výmysl kvůli zvýšení sledovanosti. Tak jakápak reality...

Druhý projektový týden

První projektový týden proběhl, rovněž počátkem února, před dvěma lety. Spíše na zkušenou. Osvědčil se, měl se stát další z našich každoročních akcí. Hned loni byl však vynechán kvůli řádící virové nákaze. Letos tedy podruhé neprobíhalo vyučování podle rozvrhu a my se, žáci i učitelé, věnovali různým tvůrčím činnostem – nejčastěji v rámci svého oboru. Všechna stanoviště v obou budovách školy průběžně navštěvovala celá redakce školního časopisu.

Prvnáci stavaři tvořili ve své laboratoři kartonové modely vil, zatímco druhý ročník lepil řezy, půdorysy či krovky z kapa desek a dřevěných tyčinek. Nábytkáři prvnáci a druháci prošli kurzem první pomoci. Čtvrtáci navrhovali interiéry ve 3D.

V dílnách v přízemí prvnáci zedníci vyráběli hmyzí hotely. Udělali jich pět. Jeden zůstane u nás na škole a ostatní se dají mateřským školám na Letovicku.

Druhačky výtvarnice se rozdělily do dvou skupin, první v ateliérech napodobovala známé obrazy, třeba výkřik od Edvarda Muncha, druhá polovina v likusu postavila pec na vypalování keramiky.

Třetáci prodavači zkoušeli počítat faktury a pokračovali v praxích.

Podnikatelé účtovali na PC, studovali marketing a prezentovali projekty. Prodavačky propagovaly a balily zboží.

Někteří řešili didaktické testy, jiní tvořili odborné pexeso, zúčastnili se přednášek, či čtenářské dílny, řešili slovní úlohy z praxe, objevovali svůj talent, zabavili se logikou či sestavením školního časopisu.

(Viz horní fotografie a následující dvě strany).

fotogalerie mixelu

fotogalerie mixéru

První pomoc dle posledních vědeckých poznatků

V úterý 8. února k nám do školy přijeli dva členové organizace Sorudo, aby nejen nás, nábytkáře z prvního a druhého ročníku, zdokonalili v poskytování první pomoci.

Postup nám vyložili nejprve ve třech bodech „ZAPOLIM“:

1. ZASTAV
2. POMoz
3. LIMItuj

A pak podrobněji v bodech sedmi:

1. Zastav + volej 155/112
2. Oslov + rukavice
3. Kontrola vědomí => bolestný podnět
4. Kontrola dechu => záklon hlavy
5. Krvácení => tlakový obvaz
6. Resuscitace (KPR + AED)
7. Stabilizovaná poloha

Zdůraznili, jak je důležité dbát na bezpečnost nejen raněného, ale i tu naši.

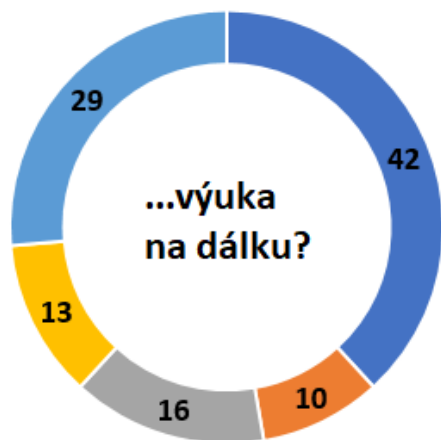
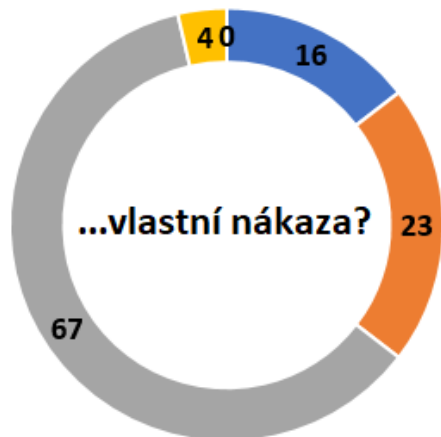
Instruktoři nám vysvětlili a předvedli správné provedení nepřímé masáže srdce, zaškrcení krvácení a stabilizované polohy. Vše jsme si následně vyzkoušeli ve dvojicích.

Dozvěděli jsme se spoustu nových potřebných informací. Doufáme, že pokud je budeme muset využít, obstojíme. Raději bychom, aby žádná taková událost nikdy nenastala.

Monika Kučerová a Adam Zádrapa

P. S. Pokud si nejsem (sebe)jistý, je rozumnější ihned volat 155 nebo 112 a nechat se vést „přítelem po telefonu“. Samozřejmě, čím více jsem se naučil předem, tím lépe.

Jak Ti změnila život...

- Silně záporně
- Slabě záporně
- Nijak
- Slabě kladně
- Silně kladně

Poslední z odpovědí u první otázky nevolil nikdo, proto ta nula v mezeře.

Ankety se zúčastnilo celkem 110 žáků naší školy. Během pondělního dopoledne 7. února otázky kladla a odpovědi zaznamenala celá redakce.

Postav most!

Třetáci a čtvrtáci stavaři, pod vedením Ing. Hany Dostálové a dalších tří svých učitelů odborných předmětů, nachystali a uspořádali 5. ročník soutěže pro žáky základních škol.

V pátek 11. února byla všechna družstva školáků v obou soutěžních kategoriích postavena před jasnou zátěžovou zkoušku. Jejich mosty ze špejlí s minimální šířkou mostovky 5 cm, schopné překlenout mezeru 75 cm byly nakonec cíleně zborceny, zničeny.

V 1. kategorii žáci své mosty postavili již ve své škole a k nám je opatrně přivezli hotové (mohli i dva). Do této kategorie se zapojilo 11 soutěžních týmů (mostů přivezli 12, pouze jeden tým tedy využil oné možnosti přivezt mosty dva).

Ve 2. kategorii se mosty staví přímo u nás v tělocvičně, v této kategorii soutěžilo družstev 13 (11 z 1. kategorie plus dvě, která si žádný most nedovezla, a tedy soutěže v 1. kategorii se

nezúčastnila). Na místě lepí každé družstvo již pouze jeden jediný most.

U každého z mostů je odbornou porotou nejprve ohodnocen jeho design a poté je most podroben zátěžové zkoušce (na most je zavěšen barel, do něhož se přilévá voda tak dlouho, dokud se most nezbortí). Vítězem se stává to družstvo, které postavilo most s nejlepším poměrem celkové nosnosti a vlastní hmotnosti s přihlédnutím k bodům za design.

Žáci základních škol a také jejich učitelé byli tradičně výborně připraveni a prokázali nejen stavařské myšlení, ale také velkou zručnost a nasazení při samotné stavbě mostu. Klání proběhlo ve skvělé atmosféře a už teď se všichni těší na 6. ročník své oblíbené soutěže.

Text Robert Suchánek, foto David Janků

(Ne)bezpečně v kyberprostoru

V září Jihomoravský kraj a Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje vyhlásily 11. ročník soutěže „Bezpečně v kyberprostoru“. Sběr soutěžních prací končí v březnu, výsledky pořadatelé slavnostně vyhlásí v květnu. V kategorii počítačově vytvořeného plakátu mohou uspět Karla Vyskočilová z 2EU, Robin Přichystal z 3PU či David Janků z 3E. Ptal se Robert Suchánek.

Karlo, kdo Tě fotil? Anna Horáková, spolužačka a kamarádka.

V jakých programech jsi foto upravila? Jenom v Malování (smích).

Znáš své heslo. Řekni mi vše. Mlč! Jsem tvůj přítel. Neměla jsi to posílat. Zaplat! To sis vymyslela sama? Sama Anna.

Karlo, máš s kyberšikanou osobní zkušenost? Ne.

A kdo vyfotil Tebe, Robine? Použil jsem asi dva roky starou fotku, nafotil jsem se tehdy sám ze stativu.

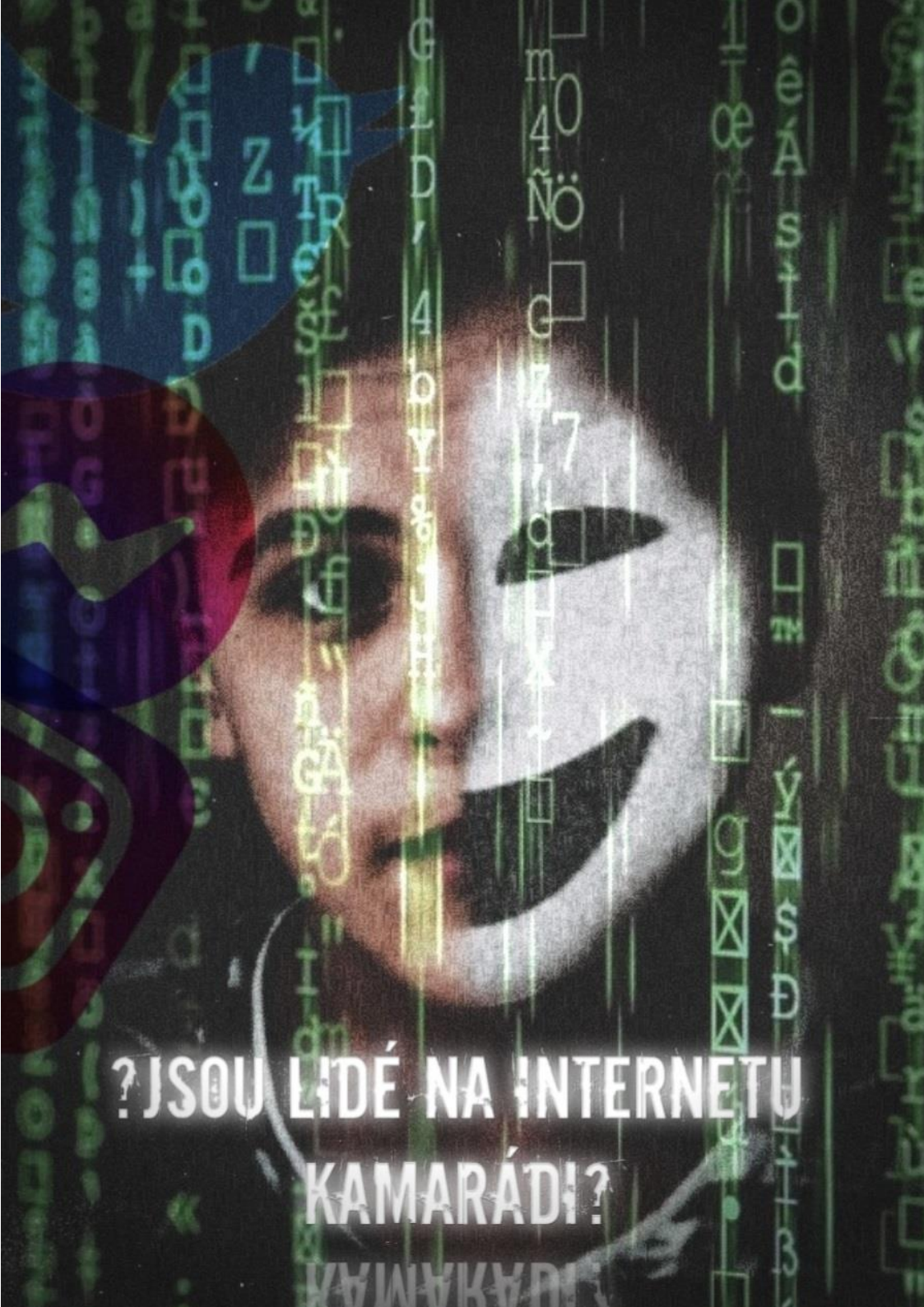
Jaký program, či jaké programy, jsi při tvorbě plakátu použil Ty? Fotku jsem upravil ve dvou „apkách“: PicsArt a PixelLab.

Ty jsi se s kyberšikanou setkal? Díky bohu ještě ne.

Davide, jak jsi postupoval Ty? Použil jsem Power Point a fotku z free fotobanky.

S kyberšikanou ses střetil? Ani nevím...

Černobilý plakát nahoře je Karlin, růžový vedle něj Davidův a zadní stranu časopisu vyplnil Robinův.

**? JSOU LIDÉ NA INTERNETU
KAMARÁDI?**